

[Arbejdsministeren.]

ved direkte aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, har haft nogen særlig interesse i at komme med.

Når det ærede medlem hr. Peter Larsen videre anfører, at vi jo dog fik funktionærerne med, vil jeg gerne sige, at alle funktionærer principielt var omfattet af det lovforslag, som blev fremsat. Det er rigtigt, at der var en dispensationsadgang, som jeg selv foreslog slettet på daværende tidspunkt.

Så er der sagt en hel del om administrationen. Det er blevet sagt, at den er dyr og besværlig. Jeg forstår egentlig ikke rigtig det synspunkt. Det er klart, at der ved opbygningen af en ordning som denne vil være overgangsvanskeligheder. Men det er i virkeligheden en meget, meget billig ordning. Der bliver ikke engang tale om 3 pct. i administrationsudgifter på dette felt.

Det er nok muligt, at dette med et fælles bidrag over udbetalt arbejds løn bliver aktuelt i forbindelse med den videregående ordning, vi stræber imod. Dette er bl. a. tilfældet i Sverige. Det er også bekendt, at regeringen tilstræber dette, idet man har givet udtryk for, at man ønsker at komme så nær som muligt en ordning som den, man nu er i færd med at bygge op i Sverige.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Asger Jensen, at jeg ikke er helt sikker på, at det ville blive en bedre ordning, om kommunerne administrerede den. Tager vi enkelte store arbejdspladser her i København eller andre steder ud over landet, vil det her være sådan, at der måske er beskæftiget lønmodtagere fra 30 forskellige kommuner; men i forvejen har virksomheden et sådant apparat, oven i købet i mange tilfælde et elektronisk databehandlingsanlæg, at det ikke betyder så forfærdelig meget at koble det på også. Jeg har i alle tilfælde ikke været ude for nogen særlig kritik af den måde, ATP-ordningen administreres på. Men som jeg sagde før, er det klart, at der i en overgangsperiode kan blive tale om visse vanskeligheder.

Spørgsmålet om overbetalingen er naturligvis et ganske særligt problem, og jeg er da glad for, at man gav udtryk for, at det, der har været fremme i pressen om dette spørgsmål, vistnok var noget overdrevet.

Det fremgår af de yderligere oplysninger, vi har fået — men jeg skal ikke bruge tingets tid på en lang redegørelse, som jeg i øvrigt har her og naturligvis er helt rede til at stille til rådighed for det udvalg, der bliver nedsat, så vi kan kigge på spørgsmålet — at princippet jo er, at man betaler i forhold til den beskæftigelse, man har. Det er i virkeligheden helt umuligt i dag — og det er det måske også om bare 2-3 år — at fastslå, om det ikke har været til fordel for dem, som i en periode har betalt mere end det enkelte bidrag.

Det er nævnt, at der for tjenestemændenes vedkommende i høj grad er tale om dobbeltbeskæftigelse, men der bliver vel i så fald kun tale om to halve bidrag, og jeg tror derfor ikke, man behøver at nære bekymringer i denne henseende.

Det ærede medlem hr. Asger Jensen kom ind på spørgsmålet om indekskontrakter og havde en helt anden opfattelse af spørgsmålet om de selvstændiges placering i pensionsbilledet, end venstres ærede ordfører havde. Jeg er helt klar over værdien af disse, og jeg ved også, at flere organisationer har givet udtryk for samme opfattelse som den, det ærede medlem hr. Asger Jensen fremkom med.

Det ærede medlem hr. Morten Lange ønskede et lovforslag, der gik videre. Det har jeg allerede været inde på, og jeg tror ikke, jeg behøver at føje yderligere bemærkninger hertil.

Når det ærede medlem også gør opmærksom på, at det har været lovlig længe med dette, vil jeg gerne sige, at det er, fordi det har været et kompliceret spørgsmål, og fordi der først for nylig er truffet en, om jeg så må sige, foreløbig afgørelse i det udvalg, der har beskæftiget sig meget med tjenestemændenes problemer i relation til loven om fuld folkepension og ATP-loven.

Jeg synes, det af mange grunde er naturligt, at tjenestemændene kommer med. Så kan man sige, at der er tale om en lidt stykkevis udvikling. Men det passer godt ind i det fremtidsmønster, vi forestiller os, og som jeg forstår der fra alle sider er tilslutning til. Også i Sverige har man lavet en samordning af folkepension, tjenestemandspension og tillægspension. Det er da givet, at når man forudser, at fra 1970 er folkepensionen ens for alle uden hensyn